

שעבוד נכסים בפדיון הבן

1. תלמוד בבלי מסכת קידושין דף כט עמוד ב

ר' יהודה סבר: מלוה דכתיב בתורה ככתובה בשטר דמיא, בהני חמש פריק לבריה, ואזיל כהן וטריף ליה לחמש משועבדים לדידיה; ורבנן סברי: מלוה דכתיב באורייתא לאו ככתובה בשטר דמיא. . . .

2. תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף קעה עמוד ב

אמר עולא: דבר תורה, אחד מלוה בשטר ואחד מלוה ע"פ - גובה מנכסים משועבדים, מאי טעמא? שעבודא דאורייתא, ואלא מה טעם אמרו: מלוה על פה - אינו גובה אלא מנכסין בני חורין? משום פסידא דלקוחות. . . .

3. תלמוד בבלי מסכת כתובות דף פו עמוד א - עמוד ב

א"ל רב כהנא לרב פפא, לדידך דאמרת: פריעת בעל חוב מצוה, אמר לא ניחא לי דאיעביד מצוה, מאי? א"ל, תנינא: במה דברים אמורים - במצות לא תעשה, אבל במצות עשה, כגון שאומרין לו עשה סוכה ואינו עושה, לולב ואינו עושה, מכין אותו עד שתצא נפשו.

4. רמב"ם הלכות ביכורים פרק יא

הלכה כ

מי שלא בכרה אשתו וילדה זכר ונקבה ואין ידוע אי זה מהן יצא ראשון אין כאן לכהן כלום, ילדה שני זכרים אף על פי שאין ידוע אי זה מהן הבכור נותן ה' סלעים לכהן, מת אחד מהן בתוך ל' יום פטור שהמוציא מחבירו עליו הראיה, מת האב בין בתוך שלשים יום בין אחר שלשים יום, בין שלא חלקו האחים בין שחלקו, ינתן מן הנכסים ה' סלעים לכהן שכבר נתחייבו הנכסים.

5. תלמוד בבלי מסכת בכורות דף מט עמוד א - עמוד ב

גמ'. איתמר, הפודה את בנו בתוך שלשים יום, רב אמר: בנו פדוי, ושמואל אמר: אין בנו פדוי. דכולי עלמא: מעכשיו - אין בנו פדוי, לאחר שלשים יום ואיתנהו למעות - ודאי בנו פדוי, כי פליגי - לאחר שלשים יום ונתעכלו המעות; רב אמר: בנו פדוי - מידי דהוה אקידושי אשה, התם לאו אף על גב דנתעכלו המעות - הוה קידושי, הכא נמי לא שנא. ושמואל אמר לך: התם - בידו לקדשה מעכשיו, הכא - אין בידו לפדותו מעכשיו.

6. תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף יא עמוד ב

וכן תני רמי בר חמא, מתוך שנאמר: פדה תפדה, יכול אפילו נטרף בתוך ל' יום? ת"ל: אך - חלק. . . .

7. רש"י מסכת בבא קמא דף יא עמוד ב

אין פודין אותו - אין צריך לפדותו ואם מת מעצמו לא איצטריך לן למימר דהא כתיב (במדבר יח) ופדויו מבן חדש תפדה אבל השתא איצטריך לאשמועי' דלא אמרינן אי לא איקטיל הוה חי ולא נפל הוה וליפרקיה.